

VALMISTEYHTEENVETO

1. LÄÄKEVALMISTEEN NIMI

Kestine 10 mg tabletti, kalvopäällysteinen

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

Mikronisoitu ebastiini, 10 mg

Apuaine, jonka vaikutus tunnetaan:

Laktoosimonohydraatti 88,5 mg

Täydellinen apuaineluetelo, ks. kohta 6.1.

3. LÄÄKEMUOTO

Tabletti, kalvopäällysteinen

Pyöreä, valkoinen, kalvopäällysteinen, jakourteellinen tabletti merkinnällä E10.

4. KLIINISET TIEDOT

4.1 Käyttöaiheet

Ebastiini on indikoitu oireenmukaiseen hoitoon seuraavissa tiloissa:

- Kausiluontoinen ja ympärikuutinen allerginen riniitti ja konjunktiviitti
- Urtikaria, ks. kohta 5.1
- Hyttysenpiston aiheuttamat voimakkaat ihoreaktiot

4.2 Annostus ja antotapa

Kausiluontoisessa ja ympärikuutisessa allergisessa riniitissä sekä konjunktiviitissä tavallinen annos aikuiselle on 10 mg kerran vuorokaudessa. Annosta voidaan tarvittaessa nostaa 20 mg:aan kerran vuorokaudessa. Urtikariassa aikuisen annos on 10 mg kerran vuorokaudessa. Hyttysenpiston aiheuttamissa voimakkaissa ihoreaktioissa paras hoitolulos saadaan, jos lääke otetaan ennen hyttysille altistumista. Ebastiinin turvallisuutta ja tehoa alle 12-vuotiaalle lapsille ei ole osoitettu.

Erityispotilaaryhmät: Annoksen sovittamiseen ei ole tarvetta hoidettaessa potilaita, joilla on lievä, keskivaikea tai vaikea munuaisten vajaatoiminta tai lievä tai keskivaikea maksan vajaatoiminta. Yli 10 mg:n annoksista ei ole kokemusta potilailla, joilla on vaikea maksan vajaatoiminta, siksi 10 mg:n annosta ei saa ylittää, jos potilaalla on vaikea maksan vajaatoiminta. Hoitoa voi jatkaa, kunnes oireet ovat kadonneet.

4.3 Vasta-aiheet

Yliherkkyys ebastiinille tai kohdassa 6.1 mainituille apuaineille.

4.4 Varoitukset ja käyttöön liittyvät varotoimet

Koska ebastiinin yhtekäyttö imidatsolin typpisten sienilääkkeiden, kuten ketokonatsolin ja itrakonatsolin, makrolidiantibioottien, kuten erytromysiiniin tai tuberkuloosilääkkeiden, kuten rifampisiiniin kanssa aiheuttaa farmakokineettisiä yhteisvaikutuksia (ks. kohta 4.5), varovaisuutta tulisi noudattaa määrättäessä ebastiinia potilaille, jotka käyttää näihin lääkeryhmiin kuuluvia lääkeitä.

Ebastiinia tulee käyttää varoen potilaille, joilla on vaikea maksan vajaatoiminta (ks. kohdat 4.2 ja 5.2).

Kestine sisältää laktoosia. Potilaiden, joilla on harvinainen perinnöllinen galaktoosi-intoleranssi, saamelaisilla esiintyvä laktaasinpuutos tai glukoosi-galaktoosi-imetymishäiriö, ei pidä käyttää tästä lääkevalmistetta.

Tämä lääkevalmiste sisältää alle 1 mmol natriumia (23 mg) per tabletti eli sen voidaan sanoa olevan ”natriumiton”.

4.5 Yhteisvaikutukset muideen lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Ebastiinin yhtekäyttö ketokonatsolin tai erytromysiiniin kanssa suurentaa plasman ebastiinipitoisuutta ja vähemmässä määrin karebastiinipitoisuutta. Tähän liittyy vähäistä QTc-ajan pitenemistä, mutta tämä ei ole kliinisesti merkittävää.

Ebastiinia, kuten muitakin ei-sedatiivisia antihistamiineja, on syytä kuitenkin antaa varoen potilaille, joilla on lääkitys, jonka tiedetään pidentävän QTc-väliä. Tällaisia lääkeitä ovat luokkiin I ja III kuuluvat rytmihäiriölääkkeet, trisykliset masennuslääkkeet, neuroleptit ja/tai lääkkeet, jotka estävät CYP3A4-entsyyymijärjestelmän toimintaa. CYP3A4-entsyyymijärjestelmän toimintaa estäviä lääkeitä ovat mm. atsolisenilääkkeet, kuten ketokonatsoli ja itrakonatsoli, ja makrolidiantibiootit, kuten erytromysiini (ks. kohta 4.4).

Farmakokineettisiä yhteisvaikutuksia on havaittu, kun ebastiinia käytetään rifampisiiniin kanssa. Nämä yhteisvaikutukset pienentävät ebastiinin plasmapitoisuuksia ja vähentävät sen antihistamiinivaikuttua. Ebastiinin ja teofylliinin, varfariinin, simetidiinin, diatsepaamin tai alkoholin yhteisvaikutuksia ei ole raportoitu.

Ebastiinin ottaminen ruoan kanssa ei muuta sen kliinistä tehoa.

4.6 Hedelmällisyys, raskaus ja imetyys

Raskaus

On vain vähän tietoa ebastiinin käytöstä raskaana oleville naisille. Eläinkokeet eivät osoita suoria tai epäsuuria haitallisia lisääntymistoksisia vaikutuksia. Varotoimenpiteenä on suositeltavaa välttää ebastiinin käyttöä raskauden aikana.

Imetyys

Ei tiedetä erityykö ebastiini ihmisen rintamaitoon. Ebastiini ja sen päätmetaboliitti, karebastiini sitoutuvat suuressa määrin proteiineihin (> 97 %), mikä ei viittaa lääkkeen eritymiseen rintamaitoon. Varotoimenpiteenä on suositeltavaa välttää ebastiinin käyttöä imetyksen aikana.

Hedelmällisyys

Tietoja ebastiinin vaikutuksista ihmisen hedelmällisyyteen ei ole.

4.7 Vaikutus ajokykyyn ja koneiden käyttökykyyn

Ihmisillä psykomotorisia toimintoja on tutkittu laajasti ja vaikutuksia ei löytynyt. Kestine ei suositeltuina terapeuttisina annoksina haittaa ajokykyä tai koneiden käyttökykyä. Herkkien ihmisten, jotka reagoivat ebastiiniin epätavallisesti, on suositeltavaa kuitenkin tietää yksilöllisistä reaktioistaan ennen kuin he ajavat autoa tai suorittavat monimutkaisia toimintoja: uneliaisuutta tai huimausta voi esiintyä (ks. kohta 4.8).

4.8 Hattavaikutukset

Yhdistetyssä analyysissä lumekontrolloiduista kliinisistä tutkimuksista, joissa 5708 potilaasta sai ebastiinia, yleisimmin raportoituja hattavaikutuksia olivat päänsärky, suun kuivuminen ja uneliaisuus.

Klinisissä tutkimuksissa raportoidut hattavaikutukset lapsilla (n=460) olivat samanlaisia kuin aikuisilla. Alla olevassa taulukossa on lueteltu klinisissä tutkimuksissa ja markkinoille tulon jälkeen havaitut hattavaikutukset: hyvin yleinen ($\geq 1/10$), yleinen ($\geq 1/100 - < 1/10$), melko harvinainen ($\geq 1/1000 - < 1/100$), harvinainen ($\geq 1/10000 - < 1/1000$), hyvin harvinainen ($< 1/10000$) ja tuntematon (koska saatavissa oleva tieto ei riitä esiintyvyyden arviointiin).

Elinjärjestelmä	Hyvin yleinen	Yleinen	Harvinainen	Tunteeton
Immuunijärjestelmä			Yliherkkyyreaktiot (kuten anafylaksia ja angioedeema)	
Aineenvaihdunta ja ravitsemus				Lisääntynyt ruokahalu
Psykkiset häiriöt			Hermostuneisuus, unettomuus	
Hermosto	Päänsärky	Uneliaisuus	Heitehuimaus, tuntohäiriöt, makuhäiriöt	
Sydän			Sydämentykytys, takykardia	
Ruoansulatuselimi		Suun kuivuminen	Vatsakipu, oksentelu, pahoinvoimi, dyspepsia	
Maksa ja sappi			Maksatulehdus, kolestaasi, poikkeavat maksan toimintakokeiden tulokset (kohonneet transaminaasit, gamma-GT, alkalinen fosfataasi ja bilirubiini)	
Iho ja iholalainen kudos			Nokkosihottuma, ihottuma, ihotulehdus	
Sukupuolielimet ja rinnat			Kuukautishäiriöt	
Yleiset oireet ja antipaikassa todettavat haitat			Turvoton, voimattomuus	
Tutkimukset				Painonnousu

Epäillyistä haittavaikutuksista ilmoittaminen

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisteen epäillyistä haittavaikutuksista. Se mahdollistaa lääkevalmisten hyöty-haitta-tasapainon jatkuvan arvioinnin. Tervydenhuollon ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kaikista epäillyistä haittavaikutuksista seuraavalle taholle:

www-sivusto: www.fimea.fi

Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea
Lääkkeiden haittavaikutusrekisteri
PL 55
00034 FIMEA

4.9 Yliannostus

Suurilla annoksilla tehdyissä tutkimuksissa ei ole tullut esiin kliinisesti merkitseviä löydöksiä eikä oireita annostuksen ollessa enintään 100 mg kerran päivässä. Ebastiinille ei ole tunnettua vastalääkettä. Kokemukset huomattavasti 100 mg:aa suuremmista annoksista ovat vähäisiä.

Oireet: Mahdollisia ovat päänsärky, uneliaisuus ja erittäin suuren annosten yhteydessä mahdollisesti tajuttomuuks. Suun kuivuus, mahdollisesti mydriasi. Mahdollisia ovat takykardia, vasodilataatio, verenpaineen aleneminen. Erittäin suurissa yliannostustapaauksissa QT-ajan pidentyminen, kammioperäisten rytmihäiriöiden riski ("torsade de pointes").

Hoito: Tarvittaessa mahahuuhTELU, lääkehiiLEN anto. Suuren annosten yhteydessä peruselintoimintojen seuranta mukaan lukien jatkuva EKG-seuranta. "Torsade de pointes" -tapaauksissa isoprenaliini-infusio tai magnesiumsulfaatti, mahdollisesti tahdistin. Muutoin hoito on oireenmukaista.

5. FARMAKOLOGISET OMNAISUUDET

5.1 Farmakodynamiikka

Farmakoterapeuttinen ryhmä: Muut systeemiset antihistamiinit, ATC-koodi: R06AX22

Kestinen vaikuttava aine, ebastiini, muuttuu lähes täydellisesti suoliston limakalvon ja maksan entsyyymijärjestelmässä aktiiviseksi metaboliittiksi, karebastiiniksi. Sekä ebastiinilla että karebastiinilla on voimakas affineetti H₁-histamiinireseptoreihin. *In vitro*- ja *in vivo*-tutkimusten tulokset osoittavat, että ebastiini ja karebastiini ovat voimakkaita, pitkävaikutteisia ja selektiivisiä H₁-histamiinireseptoreiden salpaajia, joilla ei ole merkittäviä keskushermostoon kohdistuvia antikolinergisia vaikutuksia.

Ihon histamiinipaukamatutkimuksissa karebastiinilla on tilastollisesti ja kliinisesti merkitsevä antihistamiinivaiketus, joka alkaa 1 tunnin kuluttua lääkkeen ottamisesta ja kestää yli 48 tuntia. Viiden päivän ebastiinikuurin päätyttyä antihistamiinivaiketus säilyy havaittavalla tasolla 72 tuntia.

Vaikutuksen kesto vastaa ebastiinin tärkeimmän aktiivin, metaboliitin, karebastiinin, pitoisuksia plasmassa. Toistuvan annon jälkeen perifeeristen H₁-reseptorien salpaus pysyy vakaana eikä toleranssia ole esiintynyt. Tulokset viittaavat siihen, että vähintään 10 mg:n ebastiiniannoksina karebastiinilla on nopea, tehokas ja pitkään kestävä perifeerisiä H₁-histamiinireseptoreita salpaava vaiketus. Tämä tukee ebastiinin ottoa kerran päivässä.

Ebastiinilla ja karebastiinilla on heikko sedatiivinen vaiketus. Sedaatiota on tutkittu farmako-EEG:n, kognitiivisen suorituskyvyn, visuaalis-motoristen koordinaatiotestien ja subjektiivisten arvointien avulla.

Kliinisesti merkitseväät karebastiinista johtuvaa sedaation lisääntymistä ei havaittu, kun ebastiinia käytettiin suositellulla annostuksella.

Suositeltuja ebastiiniannoksia käytettäessä ei kliinisissä tutkimuksissa ole havaittu sydämeen kohdistuvia vaikutuksia, ei myöskään QT-ajan pidentymistä. Kun koehenkilölle annettiin 500 mg kerta-annoksesta, QT-aika lyheni lievästi.

Ebastiinin on osoitettu lievittävän urtikarian oireita kliinisissä tutkimuksissa, joihin otettiin pääasiassa kroonista idiopaattista urtikariaa sairastavia potilaita. Kroonista idiopaattista urtikariaa tutkittiin urtikariatilojen kliinisenä mallina, koska eri urtikarioiden patofysiologia on samanlainen riippumatta etiologiasta, ja koska kroonisista potilaita on helpompi rekrytoida prospektiiviin tutkimuksiin. Histamiinin vapautuminen on syytekijä kaikissa urtikariatiloissa, ja kliinisissä ohjeistoissa neuvotaan käyttämään urtikariatilojen hoitoon ei-sedatiivisia antihistamiineja. Ebastiinin oletetaan lievittävän myös muiden kuin kroonisen idiopaattisen urtikarian oireita.

5.2 Farmakokinetiikka

Oraalisen annon jälkeen ebastiini muuttuu alkureitin metabolismin aikana suoliston limakalvossa ja maksassa CYP3A4-entsyymijärjestemän kautta aktiiviseksi metabolitiikseen, karebastiiniksi. Koska ebastiinin pitoisuudet plasmassa ovat erittäin pieniä, sen farmakokineettiset tutkimukset pohjautuvat karebastiinin määritystä. Koska CYP3A4-entsyymijärjestelmässä ei esiinny polymorfiaa, suurta yksilöiden välillä vaihtelua ebastiinin metaboliassa ei ole odotettavissa.

Kun ebastiinia otetaan suun kautta 10 mg, 80-100 ng/ml karebastiinin huippupitoisuus plasmassa saavutetaan 2,6-6 tunnissa. Huippupitoisuuden saavuttamisen jälkeen karebastiinin pitoisuudet plasmassa alenivat monoeksponentiaalisesti. AUC-arvot vaihtelivat 1,75-2,94 mg/l/h välillä. Kun ebastiini otetaan aterian yhteydessä, karebastiinin huippupitoisuudet kaksinkertaistuvat ja AUC-arvot ovat 50 % korkeampia kuin paastonneilla henkilöillä, mutta aika huippupitoisuuden saavuttamiseen ei kuitenkaan muudu. Ebastiinin hyötyosuus, jos se ekstrapoloidaan karebastiinin pitoisuksista, on suuri ja ruoan samanaikainen nauttiminen lisää hyötyosuutta. Kun ebastiinia annetaan toistuvasti kerran vrk:ssa, karebastiinin vakaan tilan pitoisuudet saavutetaan 3-5 vrk:ssa, jolloin huippupitoisuudet ovat 130-160 ng/ml.

Terveille vapaaehtoisille suoritetut tutkimukset osoittivat, että karebastiinin farmakokinetiikka on lineaarista, kun ebastiinia annetaan alle 40 mg:n kerta-annoksina tai toistuvasti. Suositeltua suuremmilla ebastiinin kerta-annoksilla (80 mg, 150 mg, 300 mg ja 500 mg) ebastiinin huippupitoisuudet lisääntyivät suhteessa annoksen suuruuteen, kun taas AUC-arvot suurenivat enemmän kuin annosta vastaavasti. Karebastiinin vastaavat huippupitoisuudet ja AUC-arvot suurenivat vähemmän kuin annosvastaavuuden suhteen voitiin odottaa. Tulokset viittasivat siihen, että ebastiinin metabolismia saturoituu käytettäessä erittäin suuria annoksia.

Ebastiini ja karebastiini sitoutuvat > 97-prosenttisesti plasman proteiineihin. Ebastiinin eliminaation puoliintumisaika on 5-10 tuntia. Karebastiinin terminaalinen puoliintumisaika on 15-18 tuntia, ja se on sama nuorilla ja iäkkäillä aikuisilla. Karebastiinin puhdistuma on $1,8 \pm 0,3$ l/tunti ja jakautumistilavuus vakaassa tilassa 33 ± 6 l, ja se on riippumaton käytetystä annoksesta.

Suun kautta otettu ebastiini ja sen metaboliitti karebastiini eivät läpäise kliinisesti merkitsevästi veri-avioestettä. Tiedot ebastiiniin ja karebastiinin kulkeutumisesta ihmisen istukan läpi ovat puutteellisia. Rotilla suoritetut tutkimukset osoittavat, ettei karebastiini läpäise istukkaa.

Ebastiini metaboloituu pääasiassa karebastiiniksi CYP3A4-isoentsyymin välityksellä. Useita muita vähäisempää metaboliitteja on lisäksi todettu. Ebastiini ja erityisesti karebastiini hajoavat edelleen oksidatiivisen demetyltaation kautta. Suurin osa suun kautta otetusta annoksesta (80 %) erittyy pääasiassa

konjugoituina metaboliitteina ja vain alle 1% muuttumattomana karebastiinina munuaisten kautta. Ulosteeseen erityy ebastiinia (1 %), karebastiinia ja hydroksi-4-karebastiinia.

Karebastiinin eliminaation puoliintumisaika on sama nuorilla ja iäkkäillä (65-75-vuotiailla) aikuisilla. Annoksen mukauttaminen ei ole näin ollen tarpeen iäkkäillä henkilöillä.

Ensimmäisenä ja viidentenä hoitopäivänä saavutetut ebastiini- ja karebastiinipitoisuudet plasmassa olivat terveillä vapaaehtoisilla koehenkilöillä samat kuin lievästä/keskivaikeasta/vaikeasta munuaisten vajaatoiminnasta tai lievästä/keskivaikeasta maksan vajaatoiminnasta kärsivillä potilailla, joille annettiin 20 mg ebastiinia vuorokaudessa, sekä vaikeasta maksan vajaatoiminnasta kärsivillä potilailla, joita hoidettiin 10 mg:lla ebastiinia vuorokaudessa. Ebastiinin ja sen metaboliittien farmakokinettinen profili ei siis olennaisesti muutu maksan tai munuaisten vajaatoiminnasta kärsivillä potilailla riippumatta vajaatoiminnan vaikeusasteesta.

5.3 Prekliiniset tiedot turvallisuudesta

Prekliiniset tutkimustulokset hiirillä, rotilla ja koirilla osoittivat, että suun kautta annetun ebastiinin toksisuus on pieni. Pääasiallisin todettu vaikutus (keltarauhasten määrään väheneminen rotilla käytettäessä hyvin suuria annoksia) liittyi todennäköisesti ebastiinin farmakologiseen vaikutukseen, mikä vaikutus on todettu muillakin antihistamiineilla.

Ebastiinilla ei ollut vaikutusta koe-eläinten lisääntymiseen, kun käytettiin annoksia, jotka vastasivat ihmisseille käytettäviä terapeuttisia annoksia. Hyvin suuret annokset (140 mg/kg/pv eli 400 kertaa ihmisen hoidossa käytettävä annos) vähensivät rotilla ravinnon käyttöä ja aiheuttivat painon alenemista sekä saivat aikaan hyvin vähäistä implantaatiopalkojen vähenemistä, pojosten painon alenemista ja kasvun hidastumista.

Ebastiini ei ole ollut teratogeninen asiaankuuluvissa tutkimuksissa eikä sillä ole ollut mutageenisia eikä klastogenisia vaikutuksia *in vitro*- ja *in vivo*-tutkimuksissa. Ebastiini ei ole osoittautunut myöskään karsinogeneeksi hiirillä ja rotilla suoritetuissa tutkimuksissa.

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1 Apuaineet

Tabletin ytimen koostumus:

Mikrokiteinen selluloosa
Laktoosimonohydraatti
Esigelatinoitu maissitärkkelys
Kroskarmellosinatrium
Magnesiumstearaatti

Päällysteen koostumus:

Hypromelloosi
Makrogoli 6000
Titaanidioksiidi (E171)

6.2 Yhteensopimattomuudet

Ei oleellinen.

6.3 Kestoaika

3 vuotta

6.4 Säilytys

Säilytä alle 30°C. Säilytä alkuperäispakkauksessa. Herkkä valolle.

6.5 Pakkaustyyppi ja pakkauskoot

Läpipainopakaus PVC/alumiini, 10, 30 ja 100 tablettia.

6.6 Erityiset varotoimet hävittämiselle

Ei erityisiä ohjeita.

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

Almirall, S.A
Rda. General Mitre, 151
08022 Barcelona
Espanja

8. MYYNTILUVAN NUMERO

11789

9. MYYNTILUVAN MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ/UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

Myyntiluvan myöntämisen päivämäärä: 14.8.1995
Viimeisimmän uudistamisen päivämäärä: 06.3.2006

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

06.07.2023

PRODUKTRESUMÉ

1. LÄKEMEDLETS NAMN

Kestine 10 mg filmdragerad tablett

2. KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

Mikroniserad ebastin 10 mg

Hjälpméne med känd effekt:
Laktosmonohydrat 88,5 mg

För fullständig förteckning över hjälpménen se avsnitt 6.1.

3. LÄKEMEDELSFORM

Filmdragerad tablett.
Rund, vit, filmdragerad med skåra, märkt E10.

4. KLINISKA UPPGIFTER

4.1 Terapeutiska indikationer

Ebastin är avsett för symptomatisk behandling vid följande tillstånd:

- Säsongsbunden eller perenn allergisk rinit och konjunktivit
- Urtikaria, se avsnitt 5.1
- Kraftiga hudreaktioner orsakade av myggbett

4.2 Dosering och administreringssätt

Vanlig dos för vuxna vid behandling av säsongsbunden och perenn allergisk rinit och konjunktivit är 10 mg en gång per dag. Dosen kan vid behov höjas till 20 mg en gång per dag. Vid behandling av urtikaria hos vuxna är dosen 10 mg en gång per dag. Vid kraftiga hudreaktioner orsakade av myggbett uppnås bästa behandlingsresultat om läkemedlet tas före exponering för myggor. Säkerhet och effekt av ebastin hos barn under 12 år har inte fastställts.

Särskilda patientgrupper: Hos patienter med lätt, måttligt eller svårt nedsatt njurfunktion eller lätt till måttligt nedsatt leverfunktion är det inte nödvändigt att justera dosen. Det finns ingen erfarenhet med doser över 10 mg till patienter med svårt nedsatt leverfunktion, varför dosen hos dessa patienter inte ska överstiga 10 mg. Behandlingen kan fortsätta tills symtomen försvinner.

4.3 Kontraindikationer

Överkänslighet mot ebastin eller mot något hjälpméne som anges i avsnitt 6.1.

4.4 Varningar och försiktighet

Försiktighet ska iakttas vid användning av ebastin till patienter som även behandlas med antimykotika av imidazoltyp t.ex. ketokonazol och itrakonazol eller makrolidantibiotika som erytromycin och läkemedel mot tuberkulos, som rifampicin då dessa interagerar farmakokinetiskt (se avsnitt 4.5).

Ebastin ska användas med försiktighet hos patienter med svårt nedsatt leverfunktion (se avsnitt 4.2 och 5.2).

Kestine innehåller laktos. Patienter med något av följande sällsynta ärfliga tillstånd bör inte använda detta läkemedel: galaktosintolerans, total laktasbrist eller glukos-galaktosmalabsorption.

Detta läkemedel innehåller mindre än 1 mmol (23 mg) natrium per tablett, d.v.s. är näst intill "natriumfritt".

4.5 Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner

Samtidig användning av ebastin med ketokonazol eller erytromycin ökar plasmakoncentrationen av ebastin och, i mindre utsträckning, koncentrationen av karebastin. Detta åtföljs av mindre QTc-förslängning, men detta är inte kliniskt signifikant.

Ebastin, liksom andra icke-sedativa antihistaminer, ska dock ges med försiktighet till patienter som använder läkemedel som är kända för att förlänga QTc-intervallet. Sådana läkemedel inkluderar klass I och III antiarytmika, tricykliska antidepressiva medel, neuroleptika och/eller läkemedel som hämmar CYP3A4-enzymsystemets funktion. CYP3A4-enzymhämmande läkemedel är t.ex. antimykotika av azoltyp såsom ketokonazol och itrakonazol, samt makrolidantibiotika såsom erytromycin (se avsnitt 4.4).

Farmakokinetiska interaktioner har observerats när ebastin används tillsammans med rifampicin. Dessa interaktioner resulterar i lägre plasmakoncentrationer av ebastin och minskad antihistamineffekt.

Inga interaktioner har rapporterats mellan ebastin och teofyllin, warfarin, cimetidin, diazepam och alkohol.

Administrering av ebastin tillsammans med mat påverkar inte den kliniska effekten.

4.6 Fertilitet, graviditet och amning

Graviditet

Det finns begränsad mängd data från användning av ebastin hos gravida kvinnor. Djurstudier tyder inte på direkta eller indirekta reproduktionstoxikologiska effekter. Som en försiktighetsåtgärd ska man undvika användning av ebastin under graviditet.

Amning

Det är inte känt om ebastin utsöndras i bröstmjölk. Ebastin och dess huvudmetabolit, karebastin, har hög proteinbindning (> 97 %) vilket tyder på att de inte utsöndras i bröstmjölk. Som en försiktighetsåtgärd ska man undvika användning av ebastin under amning.

Fertilitet

Det finns inga fertilitetdata på ebastin i människa.

4.7 Effekter på förmågan att framföra fordon och använda maskiner

Hos människa har psykomotorisk funktion studerats utförligt och ingen effekt hittades. Vid rekommenderade terapeutiska doser påverkar inte Kestine förmågan att framföra fordon eller använda maskiner. För känsliga personer som reagerar ovanligt på ebastin är det dock rekommenderat att känna till individuella reaktioner innan en patient kör eller utför komplicerade aktiviteter: somnolens eller yrsel kan inträffa (se avsnitt 4.8).

4.8 Biverkningar

I en poolad analys av placebokontrollerade kliniska prövningar med 5 708 patienter som fick ebastin var de vanligast rapporterade biverkningarna huvudvärk, muntorrhet och somnolens.

Biverkningar som rapporterats i kliniska prövningar på barn (n=460) var liknande de som observerats hos vuxna. Tabellen nedan listar biverkningar rapporterade från kliniska prövningar och efter marknadsintroduktion enligt följande konvention: mycket vanliga ($\geq 1/10$), vanliga ($\geq 1/100$, $< 1/10$), mindre vanliga ($\geq 1/1\,000$, $< 1/100$), sällsynta ($\geq 1/10\,000$, $< 1/1\,000$), mycket sällsynta ($< 1/10\,000$) och ingen känd frekvens (kan inte beräknas från tillgängliga data).

Organsystem	Mycket vanliga	Vanliga	Sällsynta	Ingen känd frekvens
Immunsystemet			Överkänslighetsreaktioner (som anafylaxi och angioödem)	
Metabolism och nutrition				Ökad aptit
Psykiska störningar			Nervositet, sömnlöshet	
Centrala och perifera nervsystemet	Huvudvärk	Somnolens	Yrsel, hypestesi, smakförändringar	
Hjärtat			Hjärtklappning, takykardi	
Magtarmkanalen		Muntorrhet	Buksmärta, kräkningar, illamående, dyspepsi	
Lever och gallvägar			Hepatit, kolestas, onormala leverfunktionsvärden (förhöjda transaminaser, gamma-GT, alkaliska fosfataser och bilirubin)	
Hud och subkutan vävnad			Urtikaria, utslag, dermatit	
Reproduktionsorgan och bröstkörtel			Menstruationsrubbningar	
Allmänna symptom och/eller symptom vid administreringsstället			Ödem, asteni	
Undersökningar				Viktökning

Rapportering av misstänkta biverkningar

Det är viktigt att rapportera misstänkta biverkningar efter att läkemedlet godkänts. Det gör det möjligt att kontinuerligt övervaka läkemedlets nytta-riskförhållande. Hälsos- och sjukvårdspersonal uppmanas att rapportera varje misstänkt biverkning till

webbplats: www.fimea.fi

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea

Biverkningsregistret

PB 55

00034 FIMEA

4.9 Överdosering

Vid studier gjorda med höga doser, observerades inga kliniskt relevanta tecken eller symptom upp till 100 mg givet en gång dagligen. Det finns ingen känd antidot mot ebastin. Erfarenhet av doser som är signifikant högre än 100 mg är begränsad.

Symtom: Eventuella symptom är huvudvärk, somnolens och vid mycket höga doser eventuellt medvetslöshet. Muntorrhett, eventuellt mydriasis. Eventuellt takykardi, vasodilatation och sänkt blodtryck. Vid mycket hög överdosering, förlängning av QT-tid, risk för ventrikulära arytmier ("torsade de pointes").

Behandling: Ventrikelsköljning och aktivt kol vid behov. I samband med höga doser, övervakning av vitala organfunktioner, inklusive kontinuerlig EKG-övervakning. Vid fall av "Torsade de pointes", isoprenalininfusion eller magnesiumsulfat, eventuellt en pacemaker. I övriga fall symptomatisk behandling.

5. FARMAKOLOGISKA EGENSKAPER

5.1 Farmakodynamiska egenskaper

Farmakoterapeutisk grupp: Övriga antihistaminer för systemiskt bruk. ATC-kod: R06AX22

Den aktiva substansen i Kestine, ebastin, omvandlas nästan fullständigt i tarmens slemhinnan och leverns enzymsystem till dess aktiva metabolit karebastin. Både ebastin och karebastin har en hög affinitet till H₁-histaminreceptorer. Resultaten från *in vitro* och *in vivo* studier visar att ebastin och karebastin är potenta, långverkande och selektiva H₁-histaminreceptorantagonister utan några betydande antikolinerga effekter på centrala nervsystemet.

I studier på histaminutlösta kvaddlar har karebastin en statistiskt och kliniskt signifikant antihistamineffekt som börjar 1 timme efter administrering och varar mer än 48 timmar. Efter avslutad fem dagars ebastinkur kvarstår antihistamineffekten på detekterbar nivå i 72 timmar. Effektens varaktighet motsvarar plasmakoncentrationen av ebastins huvudsakliga aktiva metabolit, karebastin. Efter upprepad administrering, kvarstår den antagonistiska effekten av de perifera H₁-receptörerna på en stabil nivå utan takyfylaxi. Resultaten tyder på att vid en dos på minst 10 mg ebastin har karebastin en snabb, effektiv och långvarig hämmande effekt på perifera H₁-histaminreceptorer. Detta stöder administrering av ebastin en gång om dagen.

Ebastin och karebastin har en svag sederande effekt. Sedering har studerats med hjälp av farmako-EEG, kognitiv prestationsförstående, tester av visuell-motorisk koordination och subjektiv bedömning. Kliniskt signifikant ökad sedering beroende på karebastin sågs inte när rekommenderade doser av ebastin användes.

I kliniska studier har inga effekter på hjärtat observerats, inte heller QT-förlängning, vid användning av rekommenderade doser av ebastin. När försökspersoner fick en engångsdos om 500 mg förkortades QT-tiden något.

Kliniska studier, huvudsakligen med patienter med kronisk idiopatisk urticaria, har visat att ebastin lindrar symptom på urticaria. Kronisk idiopatisk urticaria studerades som en klinisk modell för urticaria, eftersom patofysiologin för olika former av urticaria är likartad oavsett etiologi, och eftersom kroniska patienter är lättare att rekrytera för prospektiva studier. Histaminfrisättning är en orsakande faktor i alla urticaria tillstånd och kliniska riktlinjer rekommenderar användning av icke-sederande antihistaminer för behandling av urticaria. Ebastin lindrar sannolikt även symptomen på andra former av urticaria än kronisk idiopatisk urticaria.

5.2 Farmakokinetiska egenskaper

Efter oral administrering omvandlas ebastin genom första-passage-metabolism i tarmens slemhinnor och leverns CYP3A4-enzymsystem till den aktiva metaboliten karebastin. Eftersom koncentrationen av ebastin i plasma är mycket liten baserar sig de farmakokinetiska studierna på analys av karebastin. Eftersom polymorfism inte förekommer i CYP3A4-enzymsystemet är stor individuell variation i metabolismen av ebastin inte att förvänta.

Efter en oral dos om 10 mg ebastin erhålls maximala plasmakoncentrationer av karebastin på 80-100 ng/ml efter 2,6-6 timmar. Efter erhållen maximal koncentration minskar plasmakoncentrationen av karebastin monoexponentiellt. AUC-värdena var 1,75–2,94 mg/l/h. När ebastin tas i samband med måltid ses en dubblering av den maximala karebastinkoncentrationen samt AUC-värden som är 50 % större än hos fastande personer. Tiden till maximal koncentration förändras dock inte. Om ebastins biotillgänglighet extrapoleras från karebastinkoncentrationer är den hög och samtidigt intag av mat ökar biotillgängligheten. Efter upprepad dosering av ebastin en gång dagligen, uppnås steady state koncentrationer av karebastin inom 3–5 dagar med maximala koncentrationer på 130–160 ng/ml.

Studier på friska frivilliga visade att karebastins farmakokinetik är linär vid administrering av engångsdoser eller upprepade doser av ebastin upp till 40 mg. Vid användning av större engångsdoser av ebastin än de rekommenderade (80 mg, 150 mg, 300 mg och 500 mg) ökade de maximala koncentrationerna av ebastin på ett dosproportionellt sätt, AUC-värdena ökade dock mer än proportionellt med ökad dos. Motsvarande maximala koncentrationer och AUC-värden för karebastin ökade mindre än vad som kunde förväntas på basen av dosförhållande. Resultaten tyder på att metabolismen av ebastin satureras vid användning av mycket höga doser.

Ebastin och karebastin är till >97 % bundna till plasmaproteiner. Ebastins halveringstid för eliminering är 5-10 timmar. Karebastins terminala halveringstid är 15-18 timmar och är densamma för unga och äldre vuxna. Karebastins clearance är $1,8 \pm 0,3$ l/timme och distributionsvolymen vid steady state är 33 ± 6 l, oberoende av dosen.

Oralt ebastin och dess metabolit karebastin passerar inte i kliniskt betydande grad blod-hjärnbarriären. Informationen om huruvida ebastin och karebastin passerar placentalan hos mänskliga är bristfällig. Studier på råttor har visat att karebastin inte passerar placentalan.

Ebastin metaboliseras huvudsakligen till karebastin via CYP3A4-isoenzymet. Dessutom har flera andra mindre metaboliter identifierats. Ebastin, och särskilt karebastin, metaboliseras vidare via oxidativ demetylering. Största delen av en oral dos (80 %) utsöndras huvudsakligen som konjugerade metaboliter, och bara under 1 % utsöndras som oförändrat karebastin via njurarna. I feaces utsöndras ebastin (1 %), karebastin och hydroxi-4-karebastin.

Karebastins halveringstid för eliminering är densamma hos unga och äldre (65-75 år) vuxna. Det är därför inte nödvändigt att justera dosen vid behandling av äldre patienter.

Hos patienter med mild, måttlig eller svår njurinsufficiens som behandlats med dagliga doser av 20 mg ebastin, likväld hos patienter med mild till måttlig leverinsufficiens som behandlats med dagliga doser av 20 mg ebastin, eller hos patienter med svår leverinsufficiens behandlade med dagliga doser av 10 mg ebastin, var de uppnådda plasmakoncentrationerna av ebastin och karebastin på första och femte behandlingsdagen liknande dem som uppnåtts hos friska frivilliga. Den farmakokinetiska profilen för ebastin och dess metaboliter är därmed inte signifikant förändrad hos patienter med nedsatt lever- eller njurfunktion, oavsett svårighetsgraden av nedsatt funktion.

5.3 Prekliniska säkerhetsuppgifter

Resultat från prekliniska studier på möss, råttor och hundar visar att toxiciteten för oralt ebastin är låg. Den huvudsakliga observerade effekten (minskad mängd gulkroppar hos råttor vid användning av mycket stora doser) härrörde sig sannolikt från ebastins farmakologiska effekt. Samma effekt har också setts för andra antihistaminer.

Ebastin påverkade inte reproduktionen hos försöksdjuren vid doser som motsvarade terapeutiska doser hos mänskliga. Mycket stora doser (140 mg/kg/dag, d.v.s. 400 gånger den dos som används vid behandling av mänskliga) minskade foderintaget hos råttor och orsakade viktnedgång samt gav upphov till en mycket liten minskning av implantationsstället, lägre vikt hos avkomman och längsammare tillväxt.

I relevanta studier var ebastin inte teratogen och det har inte heller haft mutagena eller klastrogena effekter i *in vitro*- och *in vivo*-studier. Ebastin har inte heller visats vara karcinogen i studier på möss och råttor.

6. FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1 Förteckning över hjälpmitt

Tablettkärna:

Mikrokristallin cellulosa
Laktosmonohydrat
Majsstärkelse, pregelatiniserad
Kroskarmellosnatrium
Magnesiumstearat

Filmdrägering:

Hypromellos
Makrogol 6000
Titandioxid (E 171)

6.2 Inkompatibiliteter

Ej relevant.

6.3 Hållbarhet

3 år

6.4 Särskilda förvaringsanvisningar

Förvaras vid högst 30°C. Förvaras i originalförpackningen. Ljuskänsligt.

6.5 Förpackningstyp och innehåll

Blisterförpackningar (PVC/Aluminium): 10, 30 och 100 tablettter

6.6 Särskilda anvisningar för destruktion

Inga särskilda anvisningar.

7. INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

Almirall, S.A
Rda. General Mitre, 151
08022 Barcelona
Spanien

8. NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

11789

9. DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

Datum för det första godkännandet: 14.8.1995
Datum för den senaste förnyelsen: 06.3.2006

10. DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

06.07.2023